

Kredo

Müstəqil ictimai-siyasi, publisistik qəzet

N: 17 (1097) 27 aprel 2022-ci il

Qiyməti 1 manat

Qəzet 1999-cu ilin oktyabrından çıxır

KÖNLÜMƏ YOL ARADIM

Əli Rza XƏLƏFLİ

(Əsər yenidən işlənib)

Ayrılığın sazından könlümə yol aradım,
Dərdlərimin yazından könlümə yol aradım,
Haqqımı kəsdə dünya, küsmədim verdiyindən,
Çox olmadı, azından könlümə yol aradım,

Qoruduğu eşqimin müqəddəs haqq sayına,
Başına dolanmağı əvəz bildim payına;
Açdım könül qapımı ulduzuna, ayına,
Göy üzü ayazından könlümə yol aradım,

Bir ovuc yovşan ilə məni yurda bağlayan,
Qarabağ yangısıdır ürəyimi dağlayan;
Xatirə bulaqların yaddaşında çağlayan
Səsindən, avazından könlümə yol aradım.

Ruhum canım əvəzi uçuna Diri dağa,
Baxa Araz üstündə Xudafərin cızdağa;
Hardan alsın dözümlü, tablasın diri, dağa,
Dərdimin Arazından könlümə yol aradım,

Bu dünyanın ağrısı hellənib keçir məndən,
Toqquşan buludları sellənib keçir məndən;
Dərinlər üzə çıxır, güllənib keçir məndən,
Bu selin dayazından könlümə yol aradım,

Ha gözlədim bir gələ, taraza dura dünya,
Əyri əldə mizana bir təkən vura dünya;
Bu yıxılmış nizamı qaldıra, qura dünya,
Gəlməyən tarazından könlümə yol aradım,

Unutmaz bu gərdişi, yandırsalar közüm də,
Ürəyimin atəşi qovrulsa da sözümdə.
Sultan ola Mahmudu fərq eləməz gözümdə,
Bir nökr Ayazından könlümə yol aradım,

Qarıb yaxşı-yaman, kor əməldə yaşayır,
Çətin ki, ayırsan - torpaq ələ, daş ayır;
Çox rəngi var dünyanın - neçə mənə daşıyır,
Mən rəngin bəyazından könlümə yol aradım,

Bir özülü dağdır olsa da dilsiz yalan,
Yalana bazar açsan, tükülər pulsuz alan;
Gözlərimin ağında yorulub yolsuz qalan,
Xələfli murazından könlümə yol aradım.

Düşüncə dağlarında neçə dağlar yıradım,
Düşüncəmin yoluna bir qapı axtarırdım.

Ürəyinə yol tapıb, yeriylə bilsə hər kəs,
Nə deyir yaxşı bilər ürəkədən gələn hər səs.

Hər sinədə bir tar var, dilləndikcə xal yanır,
Hər sinədə bir ocaq odlanır, əhval yanır.

Düzünü tarzən bilər; ağlayır kimlər nədən,
Mizrab nəyi soruşur, söz açıq simlər nədən?

Hər insanın qəlbində duyğu seli çağlayır,
Hər duyğunun taleyi gah gülür, gah ağlayır.

Hər ömür bir kitabdı fəsil-fəsil oxunur,
Oxunduqca hər duyğu ürəklərə toxunur.

Səyyah ol, səfər eylə könlülər diyarına,
Könlülər bulağından su ver duyğularına.

Ürəyimdən səs gəldi - işıq mənəm, gəl bəri,
Gələ bilsən görərsən işıq düşüncələri.

Çıxış yolu özünsən, özünə güvən, yeri,
Müdiriylər öz qəlbində tapar istinad yeri.

Gördüm ki, yol açılır fikirlər arasından,
Tandıım öz sözümlü qan axan yarasından.

Öpdüm, oxşadım sözü, qönçələnsin, güllənsin,
Ruhumdan can verdim ki, cana gəlsin, dillənsin.

Misralar sıralanıb xəyalımdan keçdikcə,
İlhamım qanadlandı söz meyindən içdikcə.

Fikir-fikir nur verən söz başına dolandım,
Öz içimdə alışan ocaqlara qalandım.

Varlığım oda yandı səməndər ocağında,
Könlüm işıq gəldi adların qucağında.

Müdiriylərdən kəlamlar xəyalımda ötüşür,
"Kəlilə və Dimnə"dən bir hikmət yada düşür.

Ağıllı o kəsdir ki, öyrənə əcdadından,
Öyrənə yaxşı-pisi, acı-şirin dadından.

Babasından qalan iz, atasından yol nədir?
Axtarsan düz yolu sən, bələdçi təcürübədir.

Yaşamağın yolunu bizdən əvvəl bilən var,
Bizdən əvvəl dünyada, ağlayan var, gülən var.

Odur ki, hər addımda əcdadları yada sal,
Şirinindən pay gətir, öz sözünü dada sal.

Mən kiməm? - sualımı özündən soruşanda,
Kökün verər cavabı düşüncən qarışanda.

Adın yada düşəndə keçmişin axtarılar,
Yoluna işıq tutub kimliyinə varılar.

Pisləri inkar edib yaxşılari tanısan,
Nəsilələrin dilində həyatın dastanısan.

Atan kimdir, baban kim? - hansı ilin barısan,
Hansı kökdən gəlirsən, kimin yadigarısan?

fəxriyyə-poema

Gəlişinlə dünyaya söylə nəyi vermədən,
Hansı bağı becərib, meyvəsini dərmədən?

Əkilərlər yemənsən, əkməlisən yesinlər,
Dünyadan rəhmət payı halahındı desinlər.

Baxmısan qönçələnin açan qızıl güllərə,
Sevinmədən baxanda nəgməli bülbüllərə.

Söz bilənlər, aqillər yazıblar oxumusan,
Düşüncəndə hikmətdən xalılar toxumusan.

Sən də yaz, görən desin - havayı yaşamadın,
Ömür adlı yükünü görərsən daşımadın.

Qələmimdən nə çıxıb, yada saldım, aradım,
Hansı yolda izim var, harda qalıb öz adım?

Baş daşımın yazısı pozulmaz, əbədidir,
Əbədi olan dünya yozulmaz, əbədidir.

Yazıya pozu yoxdur - söz qalıb atalardan,
Atalardan qalan söz, uzaqdır xatalardan.

Qatar-qatar dəvələr, "Karvan körpüdən keçir",
Bir gün bilər nəvələr könlüm nələrdən keçir.

Beşgünlük sanmadım mən bu dünyanın işini,
Özümə ibrət bildim əbədi gərdsini.

Nadanların dilində şəxsən yeri puludu,
Aqillərin yanında hikmət uca, uludu.

Kim axtarsa yerimi "Dünyanın söz üzü"dü,
Haqdan gəlir hər sözümlə doğrunun düz üzüdü.

Kim gəzsə Xələfli "Sözün ucalığımda",
Haqdan gələn payı var sözün uca dağında.

"Od" qalandı varımda, sözə döndü hər ahım,
Bu ahlardan içində açılırdı sabahım.

Mən "Üçüncü dünyanın qorxusu"nu yaşadım,
Sözümdə qorxuların mənasını daşdım.

"Bir bayatı çağırıdım" dərdim dağlar aşanda,
Dözüm tutmaz səbir də, vaxtım çağlar aşanda.

Ruhum "Əbədi həyat arzusu"na kökləndi,
Çəkildikcə dost-tanış arzularım təkəndi.

Öyrəndim "Vaqifliyin poetik sirri"ni mən,
Çıxardım söz içindən mənanın dürrünü mən.

"Meyar" oldu hər sözümlə söz bilənin sözüne
"Ağrı"nın, ayrılığın tikan batdı gözüne.

Yazımda tərəzidi zamanıma "Söz və qan",
Yol "Üzü Qarabağa" - qıbləmdə Azərbaycan.

"Azadlığın qanı" var ruhumun səmasında,
Olum - ölüm hökmü var ağ-qara təmasında.

Mən özüm "Murad quşu əfsanəsi" olsam da,
Muradımı gözlədim qiymətə qalsam da.

(Davamı 8-ci səhifədə)